

En kvinna står på kyrkogården och
samtalar med sin brinnande skugga
I många år står hon där och vrålar

Tre svarta rovfåglar hör hennes klagomål
och bygger sina bon med hennes drömmar

Varje steg hon tar är hundra år
Varje andetag likaså

En dag vill hon att jag ska krama henne
men jag är inte den som kramar

Kvinnan sväljer min skugga
och stör vindens mening

Jag tränger in djupt i hennes bröst
Upptäcker en källa
och tvättar all skuld från min kropp

När en människa dör
tar hon bokstäverna med sig
Hos stjärnorna lämnar hon ett brev till de levande
och beklagar sig djupt

Den nyss döde behöver bokstäverna
för att kunna köpslå i de dödas rike
Den nyss döde behöver andrum
som enbart bokstäverna kan ge

Efter tre dagar hos de döda
planterar den nyss döde vallmo
för att natten ska öppna dörren
mot begynnens lågor

När detta sker
förvandlas bokstäverna till honung
Den döde är räddad från eviga plågor